دهدف دجریدي له نشراتو څخه

پیغور

محمد زمان «مزمل»
نهاد کابلي

Ketabton.com

د هدف د جريدې له نشراتو څخه

پیغور

محمد زمان «مزمل»
نهاد کابلي

Ketabton.com

اهـــدا ء

دسپيني خبري خاوند ته چي
دتوريدلو ظالـمـانو دخو نړيو
ستر گو په تو فان کي بياهم
دحـق خـوا نـه پـريـږدي

Ketabton.com

محترما : السلام علیکم ورحمت الله و برکاته !

شعرونه دیر دقدرووړدي صرف لوه نیم بیتونه
مي نښه کړي چه ځما له نظره دسیلاب خلاف وه بله
داچه ځیني پکښي بالکل په ځینو اشخاصو صریحه
حمله وه چه شعري ذوق ته ئي صدمه رسولي ده خو
حقیقت دادي چه زمونږ دتصور څخه تاسي لوړ
ښکاره شوي یاست خداي مو موفق لره احترام .

مولوي صاحب محمد یونس (خالص)

Ketabton.com

د شلخي ټوپك په شان دي پاتي وکړه
بـــازاري آشنا دلبند د هیاهوي شوي

تـــا شهیـــد او د هغه یتیم ته شا کړه
په مزه د اقتدار چی کله پوي شوي

مـــا پـــه تـــا د ســـمرقند غچ اخستلو
یاره ته چی د اندخوي وي د اندخوي شوي

هند ته ما درپسي پل د احمد واخست
په نفاق کي خاصدار د وچ شاجوي شوي

څـه دعــوي بــه د بــوبکر د عمر کړي
خپل عمل ته دي نن گوره د چا زوي شوي

راســره چـی کــومي هیلي د اسلام وي
د جفا په اور دي سوزنده الوي شوي

ستـــا نظــر کي د شهید ویني بي قدره
لکه اوښکي د یتیم په خاوره توي شوي

پـت او پـــاس بـه د مـلـت په تا څه ساتم
ته پخپله د دي لاري غـــل غـــدوي شوي

زما عهد

خدایه هله به د ژوند په خوښو ښاد شم
چي وأصل د شـــهـــادت په لوړمراد شم

ما دنفس د بندگي وژغوره خـــدایه !
چـي د ټـولـو غـلامـیـونه آزاد شم

د ملت نه دا بلا وتړي

چي ملت جوړ شي نو دمخه ټول «انا» وتړي

«انا» ملت خوري د ملت نه دا بلا وتړی

«وحدت» «انا» دواړه یو ځاي سره ټوليږي کله

چي سره یو شیه! ټول یو شیه! خودخوا وتړی

تاج د مشری په ولسو کي په یوه جوړیږي

چي سر مو نشته نو د سرپکړی، تر ملا وتړی

چي مي تر شا نوي ملت خدایٔ ازاد مکړه هیڅ

چي وائي هسي د بیعت لاس ئی تر شا وتړی

پرته له ځانه چي ملت کي بل سړي نه ویني

هغه له خلکو نه هماغسي جلا وتړی

چي ته واي ته ئی زه وایم ته ئی کار د دواړو جوړ دی

چي وائی زه یم خوله د هسي ناروا وتړی

کربان له مشره چي د کام ځیني مشري کربان کړي

چي کام د ځان کربانوي ټول خوا په خوا وتړی

د چارزوي شوي؟؟؟

لوي مي کړي لوئي را مکړي دا متل دي

که ته لوي شوي د اسلام په غیرۀ کي لوي شړي

Ketabton.com

دا ونه کړي چي طاغوت سره پخلا شم
او که نه د طاغوت مخکي به برباد شم
جادوګر د اقتدار ته مي مه سپاره
داسي نه چي پرده پوښ د کوم شداد شم
شهرت نه غواړمه ربه ته خو وکړي
چي نوم ورکي سپاهي ددي جهاد شم
به کږو وږو صفو کي مي زړه تنګ دي
موږ به کله په خوږو د اتحاد شم
دا مي عهد دي مولا خو ته مي پاله
د ظالم سره به تير تر خپل مفاد شم
پيښور سنبله ۱۳۶۳

Ketabton.com

پنا غواړي دوزخیان زمونږ

چې وعدي يي د ډوډي پرون کولي
په پټهي کي غنم سوځي نن روسان زمونږ
چې د کور او د کاليو ټيکدار وو
هغو کور کړ په بمونو باندي وران زمونږ
نور د بنه ګاونډ د لاپو به ئي څه وايم
په دوستي دوستي ئي لوټ کړ دين ايمان زمونږ
نور مي څه پوښتي د روس له ظلم زوره!
په برچو باندي قلم کړل ماشومان زمونږ
هر څه وائي ګوره نوم د کمون مه اخله
چه په کانګو باندي ستړي شو وجدان زمونږ
چې ئي نن په کابل ويني کمون ندي جهنم دي
تر پنا غواړي سل ځله دوزخيان زمونږ

بسم الله الرحمن الرحیم

زه دی خوروورو پانوباندی پدی خاطرمقدمه نه لیکم چی دا دشعریوه مجموعه ده ماته که شعر په فنی او تاریخی لحاظ ډیرارزښت هم لری ولی خدای شته چی زما انګیرینی ددی یوډوری هم دومره پیوند نلری چی ددی مجموعی لوستونکی فکروکړی چی پدی رساله کی به څه وی او هغوی به ددی محدودو پاڼو په هنداره کی یو نیمه خوا او نامراد شاعر پیدا او وپیژنی بلکی خبره ددی هم ډیره ژوره ولی پخپل وارډیره سرسیرنده ده هغه داچی ددی مجموعی لوستونکی فقط دو مره پوه شی چی دافغانستان دتاریخ پدی ویاړمن اوخوږمن پړاو کی دلیکونکی فکری اوذهنی مشغولااو دهغی جهت اولوری څه و؟ بیاراته لکه دخپلو زخمی احساساتو دامهمه نده چی ماخپل فکری انګیرینی دتعبیراوادب ددنیاګی په کوم موداومودل ترتیب کړی او پدی رابطه دل ستونکی نیوکی اودشاعر په رابطه دهغه پیرزوینی څه دی ؟

په هر صورت دغه رساله اوانګیرینی زما دضمیراو وجدان

بیا دانقلاب پدی ویاړمنه مرحله کی هغه بی الایشه او معصومانه انعکاس دی چی ماته دبل هر چانه قیمت لری او بیاداچی زما ماشوم (دتجربو نه ګوښی) فهم اواعتماد او داسلام اووطن په رابطه زما انتخاب کړی ایډیال سره داسلام اووطن لویدلو دښمنانو اودهغه نه اوخوا د لیاری ملګروڅو مره دغلاو چل خبره په مخه کړی وه؟

دغه پټ زګیروی او ساړه او سیلی دی چی په د ی رساله کی زما دځپلی احساس او لوټ شوی اعتماد اندازه ښیئ .

ښه اوبد ددی (پیغور)ماپوری مربوط دی اوزه هم ددی جهاد او مقلو مت دابتدائی او کمکیو کړیو پوری.

نو ځکه دلو ستو نکی څخه هیله من یم چی په قضاوت کی لکه زما دشعری انګیرنوپه هول داحتیاط او مراعات جانب په آسانی پری نږدی . په پای کی باید ووایم چی د(پیغور) مجمو عه پوره یو کال داتحاد او څلور کاله دحزب په فر هنګی کی دسانسورسورانتظاروخو ړله ، دپاتی او اوراقوپه دفتر کی ضائع شوی برخی می ددی ځای او هغه ځای نه را پیدا ترڅو دورکړی پیغورپه یاد یاد پاتی شی

البته دیادونی وړده چی ددی مجموعی یوه برخه دهدف دجریدی لخواپه نشررسیدلی اوځنی نورمی پدی وروستیوورځوکی ورزیات کړل.

(مزمل)

د لطف انتخاب

چـــي انسان دي زه دلطف ا نتخاب کړم
دنعمت به دي په کو مه خـوله حساب کړم
تـــابهتر مقـــام دواړوهـــاتـــه را کړ
زه عـــاجـــزدي دملـکو هم رکاب کړم
کائنات دي په خدمت زما کـي راکـړل
زه لائق چـــي دي دعـجزدمحراب کړم
سيـــادت ددي نـړي ماتـــه تکـــيه شـو
دمشرۍ په امتحان چي دي کامياب کړم
نااشنا محيط دڅـــان سره اشـنـاکړم
وابستـــه چـــي دي دمـــهر په تناب کړم
هـــله پـــوه شـوم په اسرارودخلقت چي
تـــابـسيا په معـرفت دخـپل جـناب کړم
چي دي کور تـــه وبلـــلم وردي خلاص کړ
څه حاجت دي چـي دبـل دردق الباب کړم

اوس دلاس غوټي په خولي شم خلاصولي

چــــي خاونــــد دي دخــــبرو دخطاب کړم

بي له تــا به مــــي ســـر ټيټ نه شي هيچاته

په شــعورد معــــرفت چي دي ســـيراب کړم

جنــــازي داقـــــتدارخــــــــود په اوبو وړم

چــــي اگــــــاه دي پــــه اسرارو دکتاب کړم

دادبل د بي لـــياري پړه خـــود پــه ماشوه

دبهتر امــت پــه نــوم چي دي بارياب کـــړم

بــي ايمــــانه که پــه ســــل دره بي آب شـــو

په ايمان دي لــــه همــــه ؤنه پــــه آب کـــــړم

عــــزام شـــهيد شـــو

داقطعه شعر مي دشهيد عبدالله اعزام په رابطه دهغه دمرگ دځوروونكي خبر ورو سته چي زه «دكوه دامن » په استالف كي دقو ماندان صاحب بشير خان كره وم ويلي و .

دغمه تور، په ستر گو سرو چي ژړيده به مدام
دستا په ځندومي شفق هغه ماښام شهـيد شو
چي هر سبا دمجا هــد افغـان غوږو تـه رسيد
پـــه نيمه لار دفلسطين هغه سلام شهيد شو
چي دتكبير په ځرك ئي ستا و طن و طن گڼلو
آ،مروردفلســطين دستا پــه بام شهـــــيد شو
چي ځنډ ني فتحي ئي ستا دستر گوخوب وړي ؤ
افغانه ستا په غم شريك هغه نارام شهيد شو
په وړي نس چي به ئي نفلو نه ستادفتحي كول
نن دجهاد آ تړي كام سترې قيـام شهـيد شو

وی چی دسرواښانو مــــخ دی دحــرم و نیوه

ستا شاباسی ته دحجاز هغه پیغام شهید شو

چی داسلام په دردو غم هردم شهید غوندی ژ

هغه خواخوږی مسافر زوی داسلام شهــید شو

چی دمظلوم افغان په ځنګ ئی تول عرب تولول

بیت العرب کی داخلاص هغه مقام شهـــید شو

چی مړه قو مونه ئی پارول ستا دهمت په کیسو

هغه (جهاد) هغه (لهیـــب) هغه نظام شهید شو

دقدس فوځ به دکابل په فاتحینوروزم

په زړه خوږمن حامی ددی طرحی مرام شهید شو

خدایه غازیان به دبطحادچا په غر تو لیږی ؟

منبر خالی شو دعر بو لـــوی امام شهـید شو

نور به دی څـــه سردردو مه مجاهد وروړکیه !

دموره زیات په تازړه سواند هغه عزام شهید شو

سره داړه ماران

داچې له جنګه خلك كو كاري وهي
مړې پراتـه دي وينـې داري وهي
داپه كابل او كمـپو چپاكـې ګوره
دسره سـتم ځنـې بغـاري و هي
دچانه تاو كاندي ازغـن سيـمو نـه
لـكه حيـوان دچـانه باري و هي
داړه مـاران دكـريملين دي آشـنا
داچـې كـورونه دچـالاري وهي

ته دی تل وی زما ملته

تـــه دی تل وی زمـــا مـلته دځامنو یـاددی تل وی
چی په مرگ ئی راژوندی کړو دادمړنو یاددی تل وی

په ســـحردآزادی کی چی مخو نـــه جـل و بـل کا
دابه وایو په سنگـر کی دگـــردجنـو یاددی تل وی

چه سباپه باغ وراغ وم کله بیل او کـله لـوروی
تا به هیر نکړم تو پکه دخپو نو یاددی تل وی

زه ئی هنداو خلیج څه کړم جار دخپلو هسکو غرونو
چی دښمن پکی حصار شو دلنو یاددی تـــل وی

لور په لاس چی د لته هلته دټانکونو مخ ته لاړل
دداهســی تهـر مانو قـهر جنـو یــاددی تل وی

چی دخپل کلی او کور شم په مسجد او هد یره کی
په خلاص کومی به ناری کړم سره کفنو یاددی تل وی

کورخیمه، باغ بیابان شو،کورپه شاپنجاب کی گرځی
دهجـرت داسکیرلو بـــی و طنـویاددی تـــل وی

پلارنی مړ، ورور ئی شهید هم دبندی ځوی پای وازی کا
دادغــم پـــه لمبه ســویو، لوغړنو یــاددی تــل وی
په کلاکی ئی ویاله وه دډنډوکی پسې میل څی
لمروهلو بادځپلو کرغـیړنــو یــاددی تــل وی
دجلادلښتو لغتو ته ئی آخ دخولې و نه اوت
دزندان دځپل شویو دځر مــنویاددی تل وی
دابی پلاره غاټو لان می که داوښکوپه باران کی
سپاکوره چیری گل شول داوښکلنو یاددی تل وی
داد ین او خُدای دپاره چی خواره په هردیار شول
ددی تورو لمرو هـلو کـر غـیړنو یـاددی تـل وی
ننګیالی ددین په ننگ چی دهرڅه نه بی نواشول
دهجرت داسکیرلــو بی و طنــو یـاددی تل وی
او سیلي او او ښکی ګالی سپیره سریتیم زماچی
په زړګی باندی ښادمن کادخوړلنو یاددی تل وی

دغازیانو په صحراکی

داقطعه شعر می ننگرهار ته په لومړی سفر کی چی په هغه وخت کی زما دژوند تر تولو نژدی ملگری شهید ادم خان او شهید رسول خان په شهادت رسیدلی ؤولی ؤ.

دغـازیـانو پـه صـحراکـی
داسی لیری شان میره وه
دتورغر په کینه خواکی
لرو بر په کی پیـره وه
لرو برخو ر ننـگر هـارؤ
دجهــاد پـکی دیره وه
دزیران کندو په شاکـی
دویـاړونـو تـذکره وه
دتورغرپه کینه غـیړکی

داخـــادي مود ښـــادي شه
چـــي په ســـرمـــــو دي ولاړي

* * *

تاسي سر کيښوده سر شوي
په خدمت دخپل ددين کي
دابـــري مـــو مـــبارك شه
اوس به گرځي په علين کي
شهـــامت او شـــجاعت مو
نه ځائيري دي عرين کي (١)
تاريـــخ فـــخر کاچـــي نومئي
ستاسي ليك شو په جبين کي
راته وائـــي څه مـــوکـــم دي ؟
دعظمـــت پدي کبـــين کـــي

د پاک زړو هدیره وه

* * *

زمکې لاندې باوروکړه
درناوونورپه شپول کې
لاهماغه مست غازیان ؤ
راټول شوي یو کهول کې
چاسپیرې ځپلې پښووې
څوک ږخېښ پخپل پکول کې
تا بـه وې مجاهدین دي
دمه شوي په کوم قول کې

* * *

چه زانګو ئې دجهادوه
زنګولې ننګرهار کې
په تورغراو په سپین غر کې
په سره رود اوچپر هار کې
چې هیبت ئې جلال کوټ ؤ
رانیولې په کنار کې
هغه واره اتلان چې
کېملین وه ترې په دارکې

سره تهول دلتـــه جـــر گه ۋ
دبرمـــو نـــو په مـــزاركـي
* * *

نـــه پـــو هيـوم هلته څه وه
هـــرڅه وخـــو بـــل جهان ۋ
تهول گروپ دلتـــه د يـــره وه
هم معاون هـــم قوماندان ۋ
دلتـــه لوړهـــمت ويـــده ۋ
پـــروت پخپـــله ادم خان ۋ
دي خـــوا ،بـــي ريا غـــازي
رسول خان مـــرد ميـــدان ۋ
* * *

ماويـــل ورته مـــــلگرو!
مـــونزيو پاتـــي تاسي ولاړي!
نـــيـــك نصيـــبونن په تاســـو
دي آبـــادي دغـــه شـــاړي
مو نرڼته پاتـــي په ميراث شوي
ددي ملـــك وراني و يجـــاړي
تاســـي لاړي آتـــل پـــاتـــي
دنيـــاگي ته هســـكي غـــاړي

زما عهد

خدایه هله به دژوند په خوږوښادشم
چې واصل دشهادت په لوړ مرادشم
ماد نفس دبند گی وژغوره خدایه !
چې دټولو غلامیونه آزادشم
داونه کړې چې طاغوت سره پخلاشم
اوکه نه دطاغوت مخکې به برباد شم
جادو گر داقتدار ته مې مه سپاره
داسې نه چې پرده پوښ دکوم شدادشم
شهرت نه غوارمه ربه ته خوو کړې
چې نوم ورکې سپاهي ددې جهاد شم
په کړو وړوصفو کې مې زړه تنگ دی
مو ږه کله په خوږوداتحادشم
دامې عهددې مولا خوته مې پاله
دظالم سره به تیر تر خپل مفادشم
پیښور سنبله ۱۳۶۳

فناغواړي دوزخيان زمونږ

چې وعدې ئې دهودې پرون کولې
په پټې کې غنم سوزې نن رو سان زمونږ
چــې دکــوراو دکــالیــو تیــکدارۊ
هغو کورکړ په بمو نوباندې وران زمونږ
نوردښه گاونډدلاپو به ئې څه وایم؟
په دوستی دو ستی ئې لوټ کړدین ایمان زمونږ
نورمې څه پو ښتې دروس له ظلم زوره!
په برچو باندې قلم کړل ماشو مان زمونږ
هر څه وائې گوره نوم دکمون مه اخله
چې په کانگو باندې سترې شو وجدان زمونږ
چې ئې نن په کابل وینې کمون ندې جهنم دې
ترې فنا غواړي سل ځله دوزخيان زمونږ

دبیلتون پو ښتنه مه کوی

زرجلسی می نغدی دلته هلته مشوری کوی
کارئی گډوډی ده دپریکون پو ښتنه مه کوی

یو لك تماسونو می کو نجونه هم لاستـــړی کـړل
وران به داتنظیم کړی دلمسون پو ښتنه مه کوی

شمیرد تنظیموکه غواړی ورشی مروروته
مـانه دااحــزابو د لنــکون پــو ښتنه مکوی

پریکړی فیصلی می پسپسکو ته سلام کوی
مانــه په جلسو کی دگډون پو ښتنه مه کوی

دلته دو لتونه ثرو تو نه لاس په لاس گرځی
زمکی پــیژندلی دقــارون پو ښتنه مه کــوی

ورکړه لږ باورچی بی له تابه ثوك رهبر نكړم
نور بیاددننه او دبیــرون پو ښتــنه مه کوی

لس لری نفره وائی لـــس واړه معـــاش لری

شـــکراتحاددی دبیـــلتون پو ښتـــنه مه کوی

وائی په کو ته کی چی زمونږ خبر همدغه ده

هر څه می چه وویل دصـــالون پو ښتنه مکوی

غټ بالبنت ترسر کړی دلته شپه دتنظیمونوده

غواړی چی تنظیم دسبائون پو ښتنه مه کوی

ډیر می امیران دی هریوډیر اوچت مقام لری

گوره په هغـــوی کی دمادون پو ښتنه مه کوی

وائی سل په سلو کی خالص اسلام به پری نږدم

مانه دوحدت او پیو ستون پو ښتنه مه کوی

بل وائی راتـهول شی تبنتیـدلو عیاشانو ټول

خرڅ کړی داملت نوردپاڅون پو ښتنه مکوی

بل وائی تنظیم زمادژوندپو له پټی ده اوس

مااوگـورنی نه مـی دبرخو دویشـون پو ښتنه مه کوی

دامی دخپلو انو دمه ځای دی پکی یوسیا

مونږنه درمی اوهم دشپون پو ښتنه مه کوی

خندوی به خلك په ځان وایه ترکومه

لاندې قطعه شعر مې په پېښور کې دجهاد پر ضد دولې خان دسپکو سپورو په ار تباطد ۱۳٦٥ کال په اسد کې ویلې ۇ.

خانه! ئې به داسې خان وایه تر کومه
شپیــلوې به خوار پټان وایه تر کومه
داسې سل رنګو کې رنګ ګرځې په څه ته
پټهــوی به داســـــې ځان وایه تر کومه
هم ئې وژنې هم یې کنځې داڅه حال دی ؟
تخنوی مې قاتلان وایه تر کومه
دپښتو ترنامه لاندې روسان پالې
غولوې به افغانان وایه تر کومه
پښتانه چې ئې رو سان په ظلم وژنې
هڅوې به پرې رو سان وایه تر کومه

دخانی او سروجندو سره تضادوی

غولوی به ته خپل ځان وایه تر کومه

دپښتو شمله دی خرڅه کړه بې ننګه

تړی سر په سره الوان وایه تر کومه

زه خو بیاهم مسلمان پښتون میلمه کړم

ته کنځی می په دی خوان وایه تر کو مه

کله وائی په کابل کی کراری ده

پټ سکونډی می یتیمان وایه تر کومه

کله وائی جنګ دروس او امریکاده

سپکوی به میرویس خان وایه ترکومه

کله ځاری ته خیبر وسروفوځوته

ورانوی به پاکستان وایه تر کومه

ماچی وژنی هغه ټانګ ته د لیری

ورشندی به سره ګلان وایه تر کومه

دادی څرنګه پښتواو هم خانی ده

خنــدوی به خلك په ځان وایه تر کومه

دانګریزپه شان به روس هم په ملامات کړم

سپینوی به سره روسان وایه ترکومه

Ketabton.com

چی پښتون وی دغلیم پلوی نه کا

ته به ژاړی غلیمان وایه ترکومه

خانه بس کړه نوردقوم سپکه مه غواړه

شرموی به خپل یاران وایه ترکومه

دببرك په یارانه روس پښیمان دی

ته ئی بولی جان جانان وایه تر کومه

داسی و گڼه چی روس ماتی خوړلی

وی به پاتی په میدان وایه تر کومه

راشه قوم سره ودریږه وخت لاشته ده

نه پو هیږی پخپل زیان وایه تر کومه

داسلام او دپښتو نه تښتی ولی

څوروی به مسلمان وایه تر کومه

پیښورا سد ۱۳۶۵

دادجم کیسه

لاندی توته شعر می دو لی خان کو کی خیل دبی هدفه
مقاو مت په رابطه دخیبر یانو دپاره ویلی ؤ.

مه می ویره وی اوس زړه شوی ده دغم کیسه
سنه می په غمونو کی زده کړی ده دزغم کیسه
ډیر می ورته ووی چی کوږیار منزلته نه رسی
مړه شوه په فکروکی دادسم او دناسم کیسه
ډیر وغولیده خو بیچاره انسان غو لیږی لا
زورښو داانسان خو زړه نشوه دآدم کیسه
پرون چی لاري بندی شوی دکوراوزه په بام ختم
خپله راروانه شوه دبام پسی دبم کیسه
وران شو لاورانیږی نن کابل او جنگ تړلی دی
ختم شول هرڅه خو نه ختمیږی دماتم کیسه

نه اخلی خیبر زمادځړیکو نه عبرت ولی
رو غو ته بی خو نده وی رښتیاچی دمرهم کیسه
گوره چی باورنه وی دجنگ خبری گرانی دی
دلته نه ځائیږی ددینار وددرهم کیسه
داهغه پیسی دی چی جگړی ته پکی وهی
هسی سادگانو ته ښکاریږی دحاتم کیسه
تښتی له بارانه ځی ناوی ته چی وچ پاتی شی
جوړ به بل کابل کادرته خلکه دادجم کیسه
بس ده چی کابل ئی په لمبو کی نن تنها سوزی
مه راوړی خیبرته دادخلق او د پر چم کیسه
جنگ ته وسیدل اوبیادقوم سره په کار نه دی
مړه شوه په کابل کی دتر کی دکرم کیسه
تاب دبقا نلری دلمر په پلو شو کی خود
شپی وه جوړه کړی په تیارو کی دشبنم کیسه

بو لهب پیژنی

ماته ئی وی چی بو لهب پیژنی ؟
ماوی په دی عصر کی ځان چی وینی
وی چی کیسه می دازغو کو له !
ماوی کرلی خپل ځو ځان چی وینی

وی چی عجیبه زمانه غونـــدی وه
ماوی گټ مټ دغه دوران چی وینی

وی چی دکفر ښوکیسی کو مه
ماوی سئی ده ستادژوند کیسه ده
وی د مکی دسر کشانو می وی
ماوی دستا دکوردخوندکیسه ده

وی چی بی رحمه زمانه غوندی وه
ماوی ددی وقت ظالمان چی وینـــی

وی چی دکفرپه تیاره محیط کی
مـــاوی خـــبره ستادکـــورده مـــنی!
وی چی بو جهل .ولهب څه و کړل
ماوی ددری راړو ځای کرده منی

Ketabton.com

وی چی آخرښنګه رسواغوندی شول

ماوی انجــام لکه دځــان چی وینی

وی چی دحق په وړاندی دمره عناد!

ماوی ځــان دی پری د پاســه ګوره

وی عاقـبـت ګوره دخپو ولویــدل

ماوی انجام دی خـپل خناسه ګوره

وی چی دتــورو ورځــو تــوریادونه!

ماوی تیاری دخپل وجدان چی وینی

وی چی دتیر عصـر داحـال ګــورمه

ټول تعصـب او ټول ضـلال ګــورمه

ماوی چی ستا ښیری اوکړوته ګورم

پروت دتزو یر پری هغه جال ګورمه

وی عاقبت خپلو لمــبو کی و سول

وی می دا خپل آتشپـشان چی وینی

مطلب اشنا

مړاوی ګل په لارکی پروت وه
دهر چاتتو ځپلی
نه نښه وه نه مو سکاوه
دنظر نه وه لویدلی
نه بو ستان وه نه وږمه وه
په ګردو کی ړو غیدلی
نه دښانګی په سرناز وه
نه دچا په سر ټومبلی
هسی بل شانته د وران وه
دمرګونو کورته تلی
ماویل شهزاده ولی ؟

شولی داسی اسکیرلی
شهریار دګلستان وی !
دملیاردامید څلی
ته د څانګی دسرنازوی
دخوبانو نازولی
پرون باغ ته ،ننداری ته
درروان وه کوروکلی
چادلیری تماشاکړه
چاسپړمو ته وی نیولی
نن په لار کی هسی پروت ئی
لکه پروت وی خس وخلی
نه پو هیږم کبر جن وی !
دزوال وخت دی راغلی
او که سترګودفلك کی
نه ځائیری هر یو ښکلی
یادخوارملیارښیری دی
تائی پاس نه وه ساتلی
یادبل په سپکه خوښ وی

دتقدیر لاسورتلی

نه پو هیږم څه کیسه ده؟
ستاپه حال یم دردیدلی
دپتمنو بی پتی څه
داسی ډیـریم خـــوړولی
مړاوی گل غړاو سلگی شو
راته ویلی وخت ده تلی
مرکی او جرگی پریږده!
غړاو غوږشه راته غلی
زما دی توری ورځ ته گوره
تور ماشام ئی شر مولی
داسی زمانه عبرت واخله
که عبرت شی اخستلی
چاچی لاس مطلب آشناته
یو ځل ورکړزړه ترلی
نوردی زما په څیر له ژونده
کرار کینی لاس منځلی
ماوی کتۀ متۀ مړاوی گله

ستا په شان دی کړيدلی
دافغان هغه نهضت چی
مونږ په وينو وه پاللی
چی هر چاته ئی لاس ورکړ
تری نه پری کړان ولی
صبر صبرمو په خدای شه
هم رحيم دی هم غښتلی

میر غضب ته!

دادقهر میرغضب ته
چی وهل او ټکول کا
دبدغونی زړه خاوند ته
چی ځپل اوهم وژل کا
دادسروسترګوښتن ته
چی دوینو اورول کا
دادکبر کاږه ښاخ ته
چی انسان ته سپك کتل کا
دچوکی مست لیونی ته
چی په ځان او هم پر بل کا

هغه چاری که خبرشی
دژوند ون به لاس په سرشی
که ئی ووینی یو ځل ته
ته اوتر به زما بترشی

Ketabton.com

وایم هغه په زړه ډک ته

چې نیولې لو ئې لیاری

څوک په غابښ چیچي له درده

په څو ځایه په څو واری

تری خوندی چې هیڅوک ندی

ټول ملت و هي کو کاری

د هر چاړ ګي ده زخم

وهي وینې تری نه داری

بلاکو ندې ګوره ژاړی

څه به پو شتې زما وراری

که خبر زما په محشرشي

ته به هم په سلګو سرشي

دوېر ونو شو ګـــــیره ده

د هر چا کره چـــــي ورشي

ځکه بیاوایم له سره

دادقهر میرغضب ته

چې کتاب لری دحقد

څو ک دی نه درځې مکتب ته

پرناحـــقه چـــی روان دی
هڅوی می اخـــو دب ته
کلـــمه چی دخـــدای وائی
په همـــاغو نه ئی لـــب ته
په زینـــــــه دکـــــریو
رسوی چی ځان منصب ته

گـــوره نه چی در په درشی
پـــه گـــرفت داللـــه ورشی
دهغـــو چـــــی تـــاوژلی
لابـــترخاوری په ســـرشـــی

چی امـــام دخلـــــکو نـــه ئی
دهـــــمه ژگیــــلمـــن ئـــی
څوك ئی کنـــځی څوك وژنی
په خوله خام په زره خوږمن ئی
ســـیال خلـــك گنی کـــم ته
ته په تو لو کی یو مـــن ئی

چی دبل په مد حه سردی
دهمـــــه ژته دښمن ئی
ځکه خلك درنه ښنگ کا
چی په هرڅه جګړمن ئی

دامت په کا رچی ورشی
هم امام هم ئی رهبرشی
نود ځان بند گی پریده
چی په لاره دعمــــرشی

راشه نوی باب شروع کړه
دادتاج هوس ته شاکړه
دغه وروڼه دی چی کنځی
ټول په مینه خواپه خواکړه
دادجاه ســـفردی پـــریده
په اسلام دی ځان ملاکړه
پادشاهی خدای لره ښائی
بنـــدویـــس دی دعقبـــاکړه

که خبرئی له خطرشی
نه کسرا نه به قیصرشی
ددوه کسو به دنیاکی
نه مرشد اونه رهبرشی

لوئی پریده سم بنده شه
ستا په شانی معتبر ډیر
هسی ولویدل په خاورو
آبد غونی زورورډیر
نه مقام او نه ئی نام شته
لاړل هغه حیله گرډیر
ته دنورونه څه زیات ئی
که دی زیات دی مرورډیر

هغه ځای لره به ورشی
هم به داسی رنگ اوترشی
چی بی زوره مظلو مانو
سره یو شان برابرشی

د ملت خبري مکړي

په نامه ئي چي هرچاتجارت و کړ
دي ملت ته دملت خبري مکړي
دعزت په نوم ئي سل ځله ذليل کړ
وهغه ته نورد پت خبري مکړي
دجنت په تمه ئي سل دوزخه دل کړل
دي ملت ته دنعمت خبري مکړي
نابېره مو په سل ځا يو نوخرڅ کړ
نورهغه ته دحريت خبري مکړي
سل لويدلي ئي لانورپه اوږو خيژي
دي مظلوم ته دهمت خبري مکړي

روس چې سيل دکابل کا

دابرلـــين نـه دي کابـــل دي
رو سه فـــکر خيـــال بـــدل کا
خپي خپلي سر ئي زمونږوي
څـــوك چـــي زمونږآزارول کا
خداي ئي مخ زمونږپه خواکا
دمـرگ خـوا ته چي منزل کا
خو له ئي ماته سر ئي غوڅ شي
چي له مـــونږه ســـره چل کا
دلوئـــي ستوري ئي پريـــو ځي
دخنـــدا پـــه ځا ي ژړل کـــا
چـــي پـه کمـــه را ته گـــوري
ننداري دخپـــل اجـــل کا
اوس دبـــل استـــعمار وار دي
روس په کور مي چه غو بل کا
دانگليس په حـــال به پوه شي
روس چي سيل دکابل کـــــا
عقرب ١٣٦٤
پيښور

ګډوډي

ټول ترکستان سترګي په لاره وه چي ته به ورشي
ته پخپل کور بي ځایه اور دانتقام و خوري
ماوي کمون نه به سنګرغوندي دفترو نیسي
په نیمه لاره دګډوډیو تور نظام و خوري

لوي ئې مکرې

په جهان کې به وې داسې بختور څوک
چې دشرمخي ته او ځي په اشر څوک
دفساد مخه په عذر نيوه نه شي
داد جينکي خولې کوي کله ادرڅوک
دتسليم ذلت ته کله چمتو کيږي
چې شي گرم دخودي په تود سنگرڅوک
لا به لو يږي دفساد په کام کې خپله
چې و نکړي دطاغوت سره ټکر څوک
دزور گو يو چې صفت کا خپله اوږشي
لوي ئې مکړي چې لري دغه هنر څوک

يه د مرګ تجارو بس کړي

يه د مرګ تجارو بس کړي
نوربه ستړي وي په شمارهم
که ژ غج هم دو مره بس دي
که سوداو که قمار هم
په ملت مورحم و کړي
کوري آه لري آزارهم
کريملين چي ئي سلامي کړه
ړنګ ئي نظم شوشعار هم
سپکوي يارانو ولي ؟
هغه کيري او دستارهم
آ، اسلام چي و يه تاسي
کله مور او کله پلار هم
نن په مخ ستاسي څېرخوري
ديتيم په شان ګذار هم
داپه کوم لور چي روان ئي
نه اسلام شته نه يي لارهم
داپه ځان او هم په مونږه
خندوي ټوله کفار هم
يه در نو مخکينو بس کړي
کوږ عمل او کوږ ګفتار هم

پیل خبره داسلام وه
پای ئي ستاسي واکمني شوه

په خوله غږ دحبل الله ؤ
په عمل کي ځان ځاني شوه

څه وعدي دخلافت وي
آخر سپکه سلطاني شوه

کفر اسلام مو سره ګډ کړل
ضائع ټوله قرباني شوه

په کفارو کي خپل پالي
څه ورسته مسلماني شوه

به مخالف لوري روان ئي
خود بیړي مو طوفاني شوه

په پیري مو پار سا وروند
تقوي کمه له ځواني شوه

دجنت دوره په خوله کي
در ته پیسبه ستو ماني شوه

که همداسي مخکي دروهي
دین مو لاړاواعتبار هم
یه د مرګ تجارو بس کړي
نور به ستړي وي په شمارهم

نصیحت دهغو نړه آوري
په رتبه چې در نه کم وي
چې موږه وي خپل منلي
فرض ئي بولي که محرم وي
چې مو خو بن ئي، نوخالد شي
که څه هم سپك كلم جم وي
پلوي چې ستاسي نه کا
مسلمان لکه پر چم وي
په بې درده وروڼو څو به
تاسي سم او نورناسم وي
دقدرت هوس مو کم کړي
دا به ستا سي لوي کرم وي
لږ په صف کې دملت شي
خود خواهي سراسر غم وي
دچو کيو په تقسم کې
به تر څو دغه ماتم وي
اقتدارته رسيد وته
دين به څودستاسي چم وي
لږ څه بیر ته نظر وکړي
څي به تير دستاسي وار هم
په دمرگه تجارو بس کړي
نور به ستړي وي په شمار هم

Ketabton.com

آخـرغـواړي څـه نيکبـخـتو
چـي و هـي مفـتي کـکـري

چي نـه خپله سره جوړ شـوي
نـه دبـل منـي خـبـري

ور کـاوي چـي دچـاراشي
خـود بـه کـړي داسـي و نـزي

کـبرياڅ چـي لـه ويـريم
پـرون پـري شـوډلي بيري

پخـپل کور کي مو ځاي نه ؤ
لـه نـږدي خـوښ وي په ليري

چـايـو ګـام کـړه داګـام لار .
څـو ك راواوښـتل پـه تري

اوس نـخـري دپاچاهـي کـړي
ورانـوي سـمي خـبـري

نـه ئـي کرم څـکـه مغـرورو
درسـره چـي دي لـښکري

مګـرواوري پـه وطن مو
چـي بـل کـړي اوردسري

دابـه پاي سـوزي دتـاسو
پکـړي ګانـي بر جـوړي

دفه ورځ به مــو پردي شي
ورسره ستاسـي بازار هــم
يه دمرگ تجارو بــس کړي
نوربه ستړي وي په شمار هم

پیښور ۲۰ میزان ۱۳۷۱

Ketabton.com

په دلويو فتحو برمه

په افغانه مجاهده ته پرون چې په قيـام شـوې
په جهاد اوسر ښېښبنه ته دواړو ورامـام شـوې
خـوچې جام داقتداردي نـن ترگوتوشـوه عزيزه
هدفونو ته دي شا کړه هوسـو نـو سره جام شوې

ته پرون چې خپل ملت ته داپه بده ورځ په کـارشوې
يـه افـغانه مجاهده دملت خـپل افتخار شـوې
دشهرت هوس اسير کړې چې دي قوم ته مسې شـاکړه
و کرسې ته ناختلې ته بـې شـهره شـهر يـار شوې

لوړيـد ل دي عجـيبه و رالـويدل دي تر مفـه هم
تـرداتولو هدفـوچې ته راضي پخپل مقام شـوې

جنگ دجنـگ دپاره نه وه داپـرون چې ته په جنگ وې
نتواتي تلې هر کور تــه ورته گـد ددين په ننگ وې
دصـديق پـه صـداقت دي دعمـر په عدالت دي
خلك تيرايستل خوپټ ته ټول فريب او هم نيرنگ وې

بـاورو نه دي ټول خام کړل حقيقت چې دي بنکاره شـو
په اسلام ناآگاه وروره چې وې خام مفسي خـام شوې

ماویل وړي به تاشکند ته داجهاد او بیداري هم

راژوندي به کړي یادونه د مسلم او بخاري هم

مګر تاچي په کابل کي داسلام سرچینه وکړل

نه دي کړي په تاریخ کي کلیوال او بازاري هم

ته به بل وطن ته څه وړي داسلام په نامه ورور ه !

چي پخپل وطن کي خپله مخالف دپاك اسلام شوي

په اسلام باندي ځان پوکړه پریده چوراوورورو ژني

دداکو شاته ولاړئي څو به کړي ته لیار و هني

وروره کو مي خوار وان شوي که جندي دي کړي غلطي

دشهید پیغام همدا وه چي تړي دي ور ته زني ؟

تادکور خوله کي په وینو پرون وساته پیغام خپل

نن دګورپه غاړه ولي ته دښمن دخپل مرام شوي

نن چي ورځ دستا دکار ده واکمني ده اقتدار ده

دامظلوم ملت له تانه نو عدو په انتظار ده

ته دځان او خپلو غم کي هسي پریو تلي ګرم

چي دشاه او شاه قلیانو دي بد تره هم دربار ده

نه ئي ګرم که هیروي نن داملت په څیرنورو

چي دشاه په شان ئي ته هم په اوبو باندي آرام شوي

چي داَب او دعزت ؤ آدي ټول خپه خپه کړل

چي په څه شي دي لاس بر شو آدي ټول کپه کپه کړل

تا ته سترګي د وطن وي تا ته هيلي د ملت وي

تا خو داو هغه واړه آشنا واړه سرچپه کړل

په دلويو فتحو بر مه يه د سرو لښکرو مرګه

تا ګټلي نوم برباد کړ ليونى شوى که سر سام شوى

سلواغه د ۱۳۷۱ کابل

داوختو نه به هم بل شي

مجـاهده داوختــو نه به هــم بل
دشهيد دارمـــانو غـوتي به كــل شي
هر قدم چي ئي شهـيد لو يږي په مينه
رانـژدي به دمقصـود هغه مـنزل شي
دغه شپه به خداي سبا كاورځ به راشي
دغلـيم داميدو څـراغ بــه گــل شي
لكه ورك چي نن داود ترك ، امـين شول
ورك به داپردي فوځونه دكابل نـي
ديتـيم ماتـي سلگـي به غلـيم مات كا
دادلاس وتـي كابل بـه مـي بيا خپل شي

ميزان ١٣٦٨ پيښور

خلك خام شول

لويه خدايه چي دچاپسي مي پل شو
که ولي دزماني و ماته غل شو
ماوي کام په ګام به څو سره بطحا ته
يارزماچي : ....
تريخ عمل ئي دشعار شيريني دل کړه
حلق مي تريخ په بد عهدي لکه زول شو
ماوي واك به ئي آغازدپاك اسلام شي
داسلام دپاره خپله اوس اجل شو
په تائيد دغلطيو تائيد اخلي
پدي فکر چي ورو ستي ز هم اول شو
فکر ئي نه شي زما نه اوړي خپل اوړي
بيا به ژاړي دغلطو وخت بدل شو
ماته خداي رابرخه کړي سست ملګري
هريو پسي چي ولاړمه تنبل شو
زه پري تيرو تم تر پايه نه پو هيږم

خلك خام شول او كه خام زما اتكل شو

چي اشخاص تر حده غټ شي قانون نود شي

ځكه اورئي د نفوذ دپاسه بل شو

چي قدرت دبد نهادو لاس ته ورشي

ځناور كنه داخل په كوم ځنګل شو

سل مي تير شول پرداعسي پيلو مه

نوي ليارة شكاري اوبد زما منزل شو

نپري سره پري خبره نسيم مخكي

ځكه داپه جهان نوكي افضل شو

چي مي دوست دي راته وائي نور يي بس كړه

داخلاص زمانه لاړه وقت دچل شو

خوزه كله دلويدلو سره لويږم

چه و ماته خپل عمل د لياري مل شو

Ketabton.com

خپل کندر چې هیر نکړي

لاړي چې رياض تـه ته گرانه حجاز مخکي دي
گـوره په غو غـاکي ئي داسفر چي هـير نکـړي
شته ده پر يماني پکـي رنگ ئي دفر قـان واخله
ورك ئي ريالو نه شـه زيرو زور چـي هـير نكړي
كله ملتزم كي چي دوه لاسه كچكـول په لاس
ودريـږي دنيازپه دود مـاو تـر چـي هـير نكړي
ته چي دمظلوم ملت هلـته كي عرض ورانـدي كړي
شـور كي دسلگيودي خپل ټبر چـي هيـر نكـړي
اوښكي دحسرت چي دي ښكتـه پـه گريوان شـولي
سـتا په نـنـگ يـتيم زويه درپه در چي هـير نكړي
لاړچـي شـي حـجـازته ته سپـين داخـرت كالي
واغـونـدي سبحان الله دااختـر چـي هير نكړي
ورشـه لرميـناتـه خـو زما داسـمعيل ذبـيح
گـوره! په تنـكي غړي تيـزخنـجر چي هـير نكړي
قصـر كـه شـيفر ويني زړه به تري نه جگ ساتي
كړي كـه دجـنـت هـوس داخطر چـي هير نكړي

تـــارانـــه پـــردي نـــه کـــادادريـــالـــووطـــن
گـوره پـه قـصـروکي يي خـپـل کـنـډر چي هـير نکړي
تـه پـه عـمـر خـورلـس شـوي پـوه پـه ښـواوبـدو شـه
گـوره پـه هـوس کـي مـي ژير بـشـر چي هـيـر نـکـړي
بـدچـي گـرځـي هـر يو ئـي بيـلايـيـل کـتـاب لـري
مـه خاره پردي عـمـل خـپـل دفـتـر چي هـير نـکـړي
سـره او سپين دي سرو خوري مه خوړه وه سرپـسي
ورغ چي دميرو راشي سور سنگر چي هـير نـکـړي
کـلـه کـه غـوغـاو يـنـي جـوړه دظـالـم پـه کـور
نـاسـت کـه زمـا سـر تـه وي دااشـر چي هـيـرنـکـړي
سـري چي قـهـر جـنـي شي سـتـر کـي داربـاب پـه چـا
نـيـسـه دمظـلومـو خـوا لـنـد مـحـشـر چي هـير نـکـړي
کـنـځـي مـظـلـومـان پـه تـاليـري لـه در بـاره ځـه

....

خـيـرکـه تـه خـالـد نـشـوي گـوره چي « ابي » نه شي
ورک دي شي بي ننگه زوي زورنـد سـر چي هـير نکړي
سـل دشـمـنـان دوه کـړه خـوکـارديـوه مـخـکـي کـړه
ووهـه بـاطـل مـگـردانـظـر چـي هـيـرنـکـړي

د ١٣٦٦ کال

دشهیدانو یاد

شل به تیر شي سل به نورهم دګلونو په حساب کي
داڅوندي به واره نیست شي دمر ګي په انقلاب کي
نه به زه وم نه به ته وي دژوندون په ځوانه خواکي
نوي خلک به وي وروره ددي دهر په رکاب کي
مګر ژوند او یاد به تل وي دشهیدآشنا که څه هم
په ظاهردخلکو پټ ده دقبرونو په حجاب کي

دپستي ژوند

په امید امید دحوروجنت به
تر لحده پر لګام کړم دمستي ژوند
په اسره داخرت به ئي فردوس کړم
که هر څو شي ګران دفقر دُنیستي ژوند
نه تیریږي ، مه ئي ژوند بو له «نهاده»
که تول عمرمي لحظه شي دپستي ژوند

ماچي دعاکړه مجاهدته لااسيريم

وسيان مي دملت په ژوند قمار کا
لکه ځکه په کابل باند زهيريم
رنگيان راپوري خاندي چاره نشته
دبي درده رهبرانو سره گيريم
دون همتو مي په دين دنيا کړه خپله
زه ساده ئي غوليدلي په تکبيريم
کافران ئي ترخواکړي مسلم وژني
هر يو واني دا جهاد زه ئي اميريم
که مي وژني ظالمان خو تاج به سرکا
ک ايران دتوجيه گرو په تزويريم
مابي لياري چي ونه سپاري رهبرته
ولي زه رهبر دخپل مسير يم
دچو کيو دهوس کانه ئي نه آوري
ستړي کړي زه بي ځايه خپل تفريريم
دملحدو عفوه وشوه په کرارشول
ماچي دعاکړه مجاهدته لااسيريم
قبا پوشه ظالمان به هم پرينږدم
څولي دي محشرته خپل ضميريم

Ketabton.com

نه مي ويره نه امید شته لدي واړو

باوري چې په قسمت دخپل تقدیریم

چې مي خاموته ږيا اعتماد ږکړ

بندپه دام کي زه بدبخت دخپل تدبیریم

اي د قصــه يــاره پام كړه

د واورينو غرو په سر چي — په تريخ كام دي قنه په شاواي
په هوفيان او سوخته زاره — د اوړودي پنه په شاواي
د اخستي قرض ....اوچت نرخ — غم د لاري اومنه په شاواي
د پيچومي درانده باره — د خولودي ډنه شاواي
د ناولي .... اوخولي خت — تپل شوي كنه په شاواي
په تش جيب ....ليري ډاكترته — دي رنځور فرزند په شاواي
غم دورو هم بهركي — د تربور بسخند په شاواي
يادي بي اوبو سنگرته — دي خي برغنه په شاواي
كوردي دري ځله هوارواي — بي كوري دي ژوند په شاواي

فراري يار په نيوكو
انقلاب ته سپورو سپكو
داسي ژبه پردي نوه
د خپل كام په بدي نوه

ته خبري خلك جهاد كا — چي وطن درته ازاد كا
ولي ته وربوري خاندي — خپله تيښته دي درياد كا
شوي ككري بلا خاوري — چي آزاد درته هيواد كا
سرئي لاس كي دي نيولي — ځو ملت خلاص د الحاد كا
مجاهد دي په عزت مري — خداي دي روح د هغه بناد كا
په عمل چي تري نه پس ئي — په تائيد ئي زړه اباد كا

بشـه بـه حـال هم دهـغو شه چـي حاصـل ئي اعتماد كـا
دشـهـيد زيـړي گـونـي تـه ژونـدي غـبز دزنـده بـاد كـا
چـي دبـل دپـاره سر خوري قـدريـي هـر يو ادام زاد كا

اي دقـصـريـاره پـام كـړه
دي قـيـام تـه احـتـرام كـړه
خـاوري شـوي پـري څـوانـي دي
قيـمـتـي ئـي قـربـانـي دي.

۱۳۶۸
سنجد دره پروان

كابل به مي بيا خپل شي

مجاهده دا وختـونه بـه هم بـل شي
د شـهـيـد دارمـانو غـوټي بـه گل شي
هـر قـدم چي ئي شهيد لويږي په مينه
رانـژدي بـه د مقـصـود دغـه منزل شي
دغه شپه به خداي سباكا ورځ به راشي
دغـلـيـم د اميدو ښـراغ بـه گـل شي
لكه ورك چي تـږكي ببـرك امين شـول
ورك بـه دا پـردي فـوځـونه دكابـل شي
ديتـم ماتـي سلگي به غـليم مات كا
دا د لاس وتـي كابـل به مـي بيـا خپـل شي

د وطن د جدائی نه

ستا د شخو خوکو جار شم ، ستا د غرونه سپیلنی شم
خوندی شوی ستا په غیږ یم ، د پردو د غلامی نه
ښکلوی دی هسک غرونه ، د پروین مخ په اسمان کی
می د مهر دی خخیزی د شفق د میناگی نه
د واورین غرو غاړه کی دی ، د شغلن لمر د تیك لاندی
ښکاری پیغله پښتنه ده ، ساتنه شوی د ښادی نه
درانه غرونه دی جرگه دی ، وائی تره کړی دښمن ته
گواښ کا وځی پرچمیانو! د کابل د کلاگی نه
یم په تا کی زیږیدلی ، پتیالی به درکی ژوند کړم
سر به ورکړم تیر به نشم ، زه په ژوند د ازادی نه
واورین غرونه دی خندا کا ، د غرور پر یرغلگرو
چی راغلی وتی نشی ، د شکست له رسوائی نه
ستا سیندونه په غوغا دی ، لکه وتی جلوسونه
سره بلا به ځنگه وځی، د وریښی تباهی نه
تند بادونه دی شنهیږی ،ته به وائی چت پکه شو
د افغان سترگه نه سوزی ، د بی رحمه بمباری نه
دك په ستورو دی اسمان دی ، ستا فضا ټوله رڼا ده
شپه دی ښکلی ده له ورځ نه ، جار د ستا د زیبائی نه
شغلن لمر دی په اسمان کی، نشه گوری ته به وائی
میلمنه حوره راغلی، د جنت له دنیاگی نه
شنی لمنی د سپین غر دی ، د واورینو خوکو لاندی
وائی ناوی جوړه تن کړه، د واده له المارئ نه
اوبه صافی، هوا صافه، خلك دی لا ترهغه صاف دی
نور به څه وایم وطنه، زه د ستا صفائی نه
په قومو کی دی اوچت کړم، په اسمان کی آوازه ده
ملتونه به رنگ واخلی، دافغان د قربانی نه

کمـون راغـی خـو غـریب ستا ، په خوله داسی گوزار ورکی
چـی بـه خلاص پکت دوارسا کړی، د نظام د بقالی نه
ورځ بـه را شی چی بـابـا تـه، له نژدی لاس په دعا شم
«آبـذره» بـه شـور ځـور شـی، زمـا د عـذر د زاری نه
وران وطـن بـه مـی آبـاد شـی، ترکستان به هم آزاد شی
مـایـوس نـه یمـه ښـاونـده، زه د سـتا د خـدائی نـه
ژونـد مـی خیږ پس له مرگه، ما پخپله خاوره خښ کړی
رنځـیدلی یمـه ډیـر زه، د وطـن لـه جـدائـی نـه
پروان سنجد دره عقرب ۱۳۶۸

عاقبت دسړی برم او باورخوری

چی په سرئی امین بولی آ دی سر خـوری
بی همته یار پـه سر دسـړی زر خـوری
چی په غولی دباور دی یار په کـور خوری
کنه داچی په ځنگـل دی ځناور خـوری
په بدعهـده یـار حسـاب ددبنمـن مکـړه
ددښمن ځنی ړومبی تا پـه سنگـرخـوری
اعتماد چی په هـرکس او نـاکس کـاندی
خود په زړه به دخائن اشنا خنجر خوری
خلك گوره دشعـار پـه دام کـی بند کـا
ملتونه نن په چـل بـانـدی رهبـر خـوری
دشعـار پـه رنگینـی شاهنشـاهـی کـا
شه روزی ئی پاچاهی چی په هـنر خـوری
په ماړه نس ستا دوری زوی چی غم خوری
په پالنگ دی شپه غمونه دمحشـر خـوری

بی لاری دی دبداصلو غـونـدی ستـائـی
په پاداش دی بیا حرمت دپیغمبـر خـوری

چی په خوائی نه ددیـن نـه ددنیـا شـوم
دین دنیا می دامرشد اوس بـرابـر خـوري

داسلام په نـامه خـلك پـه ځـان تپول کـا
چی لاس برشی دچا مال او دچا سرخوری

شتـمـنی ئـی دملت دکـور حسـاب ده
بی حسابـه څـه دننـه څـه بهـر خـوری

رنگینی ئی دشعـار چـی نظـرتـت کـړ
اوس دخپلـو شعـارو سره تپکـر خوری

درباریـانـو کـه پـرون پـه چـل خـوړلـم ،
دا دنن یـاران مـی گـوره پـه اشرخوری

کام به څه کړی داسلام نوم به هم بـدکـا
داسلام پـه نـامـه وینـی دبشـر خـوری

هر شعار چی دعمل سره سـر نـخـوری
عـاقبـت دسـړی بـرم او بـاور خـوری

غوربند ۱۳٦۸ عقرب

عبدالدینار خپه شو

حجاز ته ځو دادی وعده وه مگر چیری ولاړی؟
ځکه خو ستانه د حرم کړی اقرار خپه شو

تپول منتظروو انتظار هم ستا وعدی څارلی
اوس چی د چل خبره راغله انتظار خپه شو

لاره خـو تپوله تاپه ماتو قسمو ډکـه کـړه
«شای »ته خلك گـوری وائی شوی اتبارخپه شو

خامو وعدو که دی ملت په زړګی پوخ کړ خیر
چی مخ کولی ئی ورسره هغه ریبار خپه شو
رنځورملت چی دبکسگی کی خپل درمل لټول
په زهرو سر چی شو نن خود دغه بیمار خپه شو
چی دی ملت پدي دوکه او نور دی شا ورته کړه
ملت په څه پخلا کوی هغه شعار خپه شو
چی به ئی د وینو په قیمت د ستا شعار پاللو
په شا په څم ګوری اشنا هغه بیپار خپه شو
ستا د سپکی تورو شپو ته خو شامندکړی په څه؟
چی د نجات زیری کوی هغه سهار خپه شو
انتقاد ډیر ته به د کوم مرور زړی نیسی
چی ئی زغملی غلطی هغه ایثار خپه شو
پریده راڅه یو حله بیا لار د حجاز ونیسه
وکړه وعده په کړی کار عبدالدینار خپه شو

زعیم جبری !؟

دا په سل رنگو کي ورک بد رنگ چي ویني
لا به ورک کړي پدي قوم کي د وفاء رنگ
چي په لفظ او په وعده ئي تول خطا کړو
بد مي ایسي خلکه څکه داشنا رنگ
اقتداره، زه دي جارشم که ته نوي
ورک ومانه د روا اوناروا رنګ

چي تول قوم ته په غرور ئي شاکړه ورته
غلیمان مي په مخ کاږي خود د "شا" رنګ
و دښمن ته ئي په سلو رنګو پرکړم
چي بدل ئي کړ دخپلي مدعا رنګ
شعارونه امیدونه تول تروته شول
محفلیانو ته ئي چي فاش شو دریا رنګ
زړ رنګي مي له نفاقه ! زعیم چیري!؟
بي بارانه خکه زیړ شي د ګیا رنګ
پر نا پر دواړه پسخیږي شعار یو دي
دلته ورك دي د ثواب او د ګنا رنګ
چا د پلار چا د ادي دوستان تول کړي
بیا په دروا‌غو ورکوي د حزب الله رنګ
دا د بل تیمور اولاد دي ملك به خرڅ کا
له نفاقه ئي ښکاریږي د سودا رنګ
چي ملت مي هوسیان را ته اسیر کا
بیا که ځیرم فایده نه کا د جفا رنګ
سره بلا به خداي تبا کا باك ئي مکړه
پدي قوم کي دمره شته ده د حیا رنګ
که بلا ده نو نفاق لویه بلاده
نور به څه پوښتي له مانه د بلا رنګ
که د ظلم شپه تیاره ده باك یي نشته
د افغان توري اخستي د سبا رنګ

دا د غم ورځ به اختر نه شي په درواغو
څه که سره کړم دواړه لاسه په حنا رنګ

د مرشد درس

چې وطن ورنه سر غواړي او سر ساتي
له دا هسي با سواده بې سواد بنه
هيڅ حساب په باغ و راغ د چا ونکړي
چې ميوونه ئې وي سبه هغه هيواد بنه
جنازي ستا د قصر خوازي شوي
خود به نه آوري! د پلار مړو فرياد بنه
سر دي و خوري چې په سر يي خلك سر خوري
تر دا هسي سره بې سره سواد بنه
پسپسكو مي د راز په نوم كام ست كړ
پيژندلي مي ده دا ام الفساد بنه
چې د بل كور ته اور نه وړي خپله سوزي
د مسكو ځني سل ځله بلګراد بنه
ورونه وژني مجاهد يم نه پوهيږي
شمله شخي د خپل دين په مراد بنه
سل توتي شوم دوست مي ورك كړ په جهان كي
مرشد درس راته راكړي د عناد بنه
سور او تور مي چې يو بل ته لاس په لاس كا
له دا هسي آزادي نا آزاد بنه
يو مي نن بل مي سبا وژني فرق نه كا
د ذليل ژونده په مرګ كه شمه بناد بنه

د شهرت او دبدبې هوس اخستی

چی ایمان او اقتدار سره یو ځای شی
غریـبـان به خود سپاره د شام سفر کا
را تازه به د یثرب شی تیر یـادونه
چی په ځان باندی رومبیءپه بل نظر کا
و کاغذ ته چی په تـورو سلامی شی
سیف اللـه لقب هـغو ته مولا ورکا
سپاهی د اسامـه بیا خلیـفه شی
څوك به تاج د تواضع هسی په سر کا ؟
په عراق د گوډی اسپی ذمـه اخلی
هـغه.هلـه ملتـونه خـپل رهبر کا
اقتدار چی یارانی کا تار په تـار نو!
له نفاقه غواړی جوړ خپل او به خور کا
بی ایمانه اقتدار ځوړند دیـوال دی
هـو بنیاران د داسی لارو نه ادر کا
د شهرت او دبدبی هـوس اخستی،
به د هر چا نهٔذلیل خدای په محشر کا
غلیمان یی د ملت په رنگ کی ورل کا
د عـمـر ځنـی پـوښتنه د عمر کا
چی پر مخ ورتو کړی لاړی نه ئی وژنی
د ځانی غـچ نه علی هسی گـذر کا

د خوږ ژبو شرمخ زړو واکمنانو
له شامته مولا نور هم در په درکا

بي حيا شوي

په سل خوانه دي درانه او سپك جلا كړل
اي بې لياري عقدمنه ته د چا شوي
نن د يو، سبا د بل په ننګه زړه خوري
اك ايران يم په څه مل په څه جلا شوې
په خوږه لاس په اوږه او په ترخه په مخه ښه ئې
څومره ښه شوه چې په بده ورځ رسوا شوي
که رژیم وي که تنظیم وي پکې بر وي
په سره ورځ کمې وايه څرنګه په شا شوي
په کنځلو دي خوله کف کا ورته هسې
چې په جيب ئې درته لاس کړ په خندا شوي
چې په مخکې ئې چورليږې په نعمت ئې
په زحمت لکه بريښنا هسې فنا شوي
نه پوهيږم د چا دوست د چا دښمن ئې
په درهم باندې خفه او هم پخلا شوي
د شعار د پردي لاندې مصلحت خوري
ګنهه دا چې نه د دين نه د دنيا شوي
بې دليله خلك ستا يې هم ئې کنځي
د مطلب سره اشنا شوي بې حيا شوي